

Sofie: Bohumil Nekolný se narodil 7. ledna 1944 v Praze, ale celý svůj život prožil v nedalekém Českém Brodě. **9 s**

Ema: Dnes patří k uznávaným znalcům českého divadla. První kontakt s divadlem získal právě v Českém Brodě. **7 s**

BN1: 0:02:09 - 0:02:37(38) No, poprvé v divadle jsem byl v brodské sokolovně na ochotnících, kteří tady hráli Lucernu a pak se chodilo, bylo druhý divadelní scéna u nádraží, u hotelu Slunce, který je dávno zbouraný, a tam samozřejmě se dělalo tradiční divadlo s Kašpárkem a Škrholou a pak bylo loutkový divadlo, kde když je dneska hudební škola, tak tam bylo loutkový divadlo.

Eliška: Už při maturitě mu ale ředitel gymnázia řekl, že se kvůli původu rodičů na vysokou školu nikdy nedostane. Pan Nekolný byl ale rozhodnutý jít studovat za každou cenu. Proto rok manuálně pracoval a pak mohl díky doporučení nastoupit na pražskou filozofickou fakultu, kde vystudoval historii a divadelní vědu.

což mu nebylo z kádrových důvodů doporučováno. Proto musel po maturitě rok manuálně pracovat a poté díky doporučení mohl nastoupit na pražskou filozofickou fakultu, kde vystudoval historii a divadelní vědu. **16 s**

Sofie: V srpnu 1968 musel nastoupit na vojnu a po ní už nechtěl absolvovat doktorské studium kvůli změnám na fakultě. **9 s**

BN2: 0:08:26 - 0:08:36 A pak, když skončila vojna, tak najednou jsem zjistil, že nemůžu jít zpátky na fakultu na doktorát, protože všichni moji kantoři byli vyhození.

Ema: V období normalizace pracoval jako divadelní dramaturg a jeho práci ovlivňovala cenzura. **6 s**

BN3: 0:34:22 - 0:34:45(46) Představte si, že jste dramaturg a odpovídáte za text a jednáte s hercema a teď přijde ten, když byly ty hlavní zkoušky, tak vlastně přišli taková skupina lidí převzít to

představení a dát to/teda razítko, že s tím můžete jít ven. A najednou teda a buď vám dali ten palec takhle dolů, takže se to nesmělo hrát vůbec, anebo vám navrhovali změny.

Eliška: V listopadu 1989 se aktivně zapojil do revolučního dění a jak sám říká, když děláte revoluci, potřebujete k tomu peníze. 9 s

BN4: 0:15:58 - 0:16:06 Každá revoluce něco stojí a nám ty peníze záhy došly těm jaksi profesionálním divadelníkům.

0:16:28 - 0:16:37 To se málo ví, že vlastně ti, co stavěli metro, Metrostav, tak jako hodně teda financoval revoluci.

Sofie: Jelikož externě učil na divadelní fakultě, byli divadelníci podpořeni studenty, kteří měli finanční podporu právě od zmíněného Metrostavu. 9 s

BN5: 0:17:01 - 0:17:11 A oni mi dali do tašky 200 000, tak já jsem vzal 200 000, šel jsem z tý Karlovky do Celetný ulice a mohla revoluce dál pokračovat.

Ema: V životě ho ovlivnil Václav Havel, se kterým se potkával už před listopadem 1989 na neoficiálních schůzkách divadelníků a dodnes na něj rád vzpomíná. 12 s

BN6: 0:19:45 - 0:19:55 Václav Havel byl hrozně citlivej, hrozně kultivovanej, hrozně společenskej člověk, on byl strašně příjemnej příjemnej člověk.

Eliška: A jakým mottem se celý život řídí? 3 s

BN7: 0:43:49 - 0:44:01 Aby nás Pán Bůh při zdravém rozumu zachovati ráčil. Vždycky se na každou informaci podívejte ze všech možných stran, než ji vezmete za svou.

ČAS BN - 1:50

ČAS ASYN - 1:20